

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/109/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613205010
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3613205010.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Aleny Záhumenskej a JUDr. Viery Škultétyovej vo veci starostlivosti súdu o maloletého Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., N. X. XXXX/XX, toho času bytom Q. v D., T. X, D., zastúpený Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny S., dieťa rodičov M. L., bytom S., N. X. XXXX/XX a N. E., bytom X., S. XXX/XX, o návrhu matky na zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 31. júla 2012, č.k. 1P/28/2013-25, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh matky o zrušenie vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Konštatoval, že maloletý má XX rokov, rodičia maloletého nie sú a neboli manželia, otcovstvo k maloletému bolo určené rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 11C/126/1996 zo dňa 19.11.1998, ktorým bol zároveň maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu. Poukazoval na predchádzajúce rozhodnutia vo veci starostlivosti súdu o maloletého, naposledy rozsudok Okresného súdu Partizánske, č.k. 6P/213/012-29 zo dňa 28.02.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4CoP/56/2013-55 zo dňa 23.05.2013, ktorým bola nad maloletým nariadená ústavná starostlivosť v Reedukačnom centre v D.. Matka maloletého bola zaviazaná prispievať na výživu maloletého sumou 26,65 Eur mesačne, na účet Reedukačného centra, vždy k 15-temu dňu v mesiaci vopred s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a v budúcnosti pri zmene výšky životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona výživným v sume 30 % z tohto zmeneného minima. Otcovi maloletého bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. Z. sumou 50 Eur mesačne rovnako na účet Reedukačného centra v D.. Rozsudok Okresného súdu Partizánske, č.k. 6P/213/2012-29 zo dňa 28.02. 2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 4CoP/56/2013-55 zo dňa 23.05.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2013. Súd prvého stupňa mal za preukázané, že matka maloletého poberá od 01.01.2013 invalidný dôchodok v sume 169,50 Eur mesačne. V odôvodnení rozhodnutia špecifikoval mesačné výdavky matky. Matka nepoberá dávky v hmotnej núdzi a naposledy bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce od 19.07.2011 do 19.09.2011. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, teda aj ten z rodičov, ktorého majetkové pomery neumožňujú platenie žiadneho výživného (napr. z dôvodu, že je nezamestnaný alebo sociálne odkázaný a podobne), musí platiť výživné aspoň v zákonom stanovenej minimálnej výške, keďže povinná osoba musí vždy aj na úkor svojho minima zabezpečiť výživu dieťaťa. Matka mal. Z. nemá priaznivú sociálnu situáciu, jej jediný príjem je invalidný dôchodok v sume 167,50

Eur, pričom má výdavky spojené s bývaním, ako i s nepriaznivým zdravotným stavom. Napriek týmto skutočnostiam však matka maloletého je povinná v zmysle § 62 ods. 1 až ods. 5 Zákona o rodine plniť si svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu aspoň v minimálnej výške, ktorá suma minimálneho výživného sa odvíja od výšky životného minima. Sumy životného minima sa upravujú vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka, preto v nadväznosti na zmeny súm životného minima sa vždy k dátumu zmeny súm životného minima menia aj sumy minimálneho výživného, keďže zo súm životného minima vychádzajú. Od 01.07.2013 je minimálne výživné v sume 27,13 Eur. Do 31.06.2013 bolo minimálne výživné v sume 26,65 Eur, tak ako bolo určené rozsudkom Okresného súdu Partizánske v konaní, sp. zn. 6P/213/2012 rozsudkom zo dňa 28.02.2013. Súd prvého stupňa poukázal na to, že od 01.07.2013 je minimálne výživné v sume 27,13 Eur. Matka maloletého je povinná uvedené rozhodnutie súdu rešpektovať a výživné na maloletého platiť, nakoľko táto povinnosť jej vyplýva priamo zo zákona (§ 62 ods. 1 až ods. 5 Zákona o rodine). Pokiaľ matka navrhla, aby jej vyživovacia povinnosť bola „prenesená“ na otca, ktorý má podľa vyjadrenia matky z čoho výživné platiť, nakoľko je zamestnaný, návrh matky v tomto smere neakceptoval s odôvodnením, že obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov, pričom každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si vyživovaciu povinnosť aspoň vo výške minimálneho výživného. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 Zákona o rodine.

Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie matka maloletého, ktorá sa domáhala zmeny napadnutého rozsudku a vyhovenia návrhu s odôvodnením, že má nízky príjem a výživné na maloletého nemá z čoho platiť.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril opatrovník maloletého, ktorý navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdiť.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní navrhovateľom vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z daného titulu odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého rozsudku a v podrobnostiach na ne v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje. Na doplnenie správnosti dôvodov rozhodnutia súdu prvého stupňa odvolací súd dodáva.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa samé živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4 Zákona o rodine).

Rozhodnutie o výživnom nie je rozhodnutím nemenným. Priznané výživné možno v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť v prípade, ak sa menia pomery. Citované zákonné ustanovenie vychádza z predpokladu, že výživné sa vždy určuje podľa stavu, ktorý existuje v čase, keď súd rozhoduje o výživnom. Plynutím času však môže nastať zmena pomerov ako na strane maloletých detí, a to v dôsledku pribúdajúceho veku, nárastom ich odôvodnených potrieb, nákladov na štúdium, tak aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením ich príjmu, prípadne pribudnutím alebo odbudnutím ich vyživovacích povinností.

V preskúmvanej veci z obsahu spisu vyplýva, že posledná úprava výživného bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 28.02.2013, č.k. 6P/213/2012-29 v spojení s opravným uznesením zo dňa 25.03.2013, č.k. 6P/123/2012-46, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.05.2013, č.k. 4CoP/56/2013-55. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2013. Matka maloletého už v tom čase bola na invalidnom dôchodku a vzhľadom na zdravotné problémy nebolo v jej možnostiach zabezpečiť si iný príjem ako invalidný dôchodok. Otec bol zamestnaný s priemerným čistým mesačným príjmom 373,10 Eur.

Preskúmaním veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne, keď vyživovaciu povinnosť matky na mal. Z. neznížil. Právo na výživu je zákonný nárok dieťaťa a každý rodič je povinný vyživovať dieťa, aj keď na úkor svojho minima.

Cieľom právnej úpravy účinnej od 01.04.2005 je výrazná zmena v určovaní výživného na maloleté deti, ktorá smeruje k tomu, že každá povinná osoba, t. j. každý z rodičov musí vždy aj na úkor svojho minima zabezpečiť výživu dieťaťa v rozsahu minimálne stanovenom zákonom, a to vo výške 30 % zo sumy životného minima v jednotlivých obdobiach podľa osobitného predpisu, ktorú musí mať dieťa vždy zabezpečenú. Táto zmena vyjadruje zásadu, že bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný každý z rodičov plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, neploleté dieťa. Bolo preto nevyhnutné v konaní uvedenú právnu úpravu rešpektovať a rozhodnúť o zamietnutí návrhu matky o zrušenie vyživovacej povinnosti k maloletému, nakoľko vyživovacia povinnosť je matke určená v zákonom stanovenom minimálnom rozsahu. Pri takto zákonom určenom výživnom v minimálnom rozsahu nemá na jeho výšku žiadny vplyv, čo a v akej výške tvorí zdroj príjmu rodiča, aké sú jeho výdavky a podobne. Z tohto dôvodu príjmy oboch rodičov, ich majetkové pomery a celkové sociálne postavenie sú pre posúdenie a stanovenie výšky výživného pre jednotlivé časové obdobia v minimálnej výške právne bezvýznamné.

Súd prvého stupňa, riadiac sa ust. § 62 ods. 2 a 3 Zákona o rodine, dostatočne preveril skutkový stav a rozhodol správne o výživnom, ako aj jeho rozsahu v minimálnej výške stanovenej zákonom voči maloletému zo strany matky.

Odvolačný súd na základe vyššie uvedeného rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.